Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (velkého senátu)

23. listopadu 2021 *

„Kasační opravný prostředek – Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Boj proti terorismu – Omezující opatření přijatá vůči některým osobám a subjektům – Zmrazení finančních prostředků – Společný postoj 2001/931/SZBP – Nařízení (ES) č. 2580/2001 – Ponechání organizace na seznamu osob, skupin a subjektů zapojených do teroristických činů – Individuální odůvodnění oznámené organizaci a uvedené v dokumentu odlišném od aktu obsahujícího obecné odůvodnění – Autentizace individuálního odůvodnění – Článek 297 odst. 2 SFEU“

Ve věci C-833/19 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 14. listopadu 2019,

Rada Evropské unie, zastoupená B. Driessenem a S. Van Overmeire, jako zmocněnci,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka),

přičemž dalším účastníkem řízení je:

Hamás, se sídlem v Dauhá (Katar), zastoupený L. Glock, advokátkou,

žalobce v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (velký senát),

ve složení K. Lenaerts, předseda, A. Prechal, E. Regan, S. Rodin a I. Jarukaitis, předsedové senátů, T. von Danwitz (zpravodaj), M. Safjan, F. Biltgen, P. G. Xuereb, N. Piçarra a L. S. Rossi, soudci,

generální advokát: A. Rantos,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 3. června 2021,

vydává tento

* Jednací jazyk: francouzština.

Rozsudek

1 Kasačním opravným prostředkem se Rada Evropské unie domáhá zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 4. září 2019, Hamás v. Rada (T-308/18, dále jen „napadený rozsudek“, EU:T:2019:557), kterým Tribunál zrušil:

– rozhodnutí Rady (SZBP) 2018/475 ze dne 21. března 2018, kterým se aktualizuje seznam osob, skupin a subjektů, na něž se vztahují články 2, 3 a 4 společného postoje 2001/931/SZBP o uplatnění zvláštních opatření k boji proti terorismu, a kterým se zrušuje rozhodnutí (SZBP) 2017/1426 (Úř. věst. 2018, L 79, s. 26);

– prováděcí nařízení Rady (EU) 2018/468 ze dne 21. března 2018, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje prováděcí nařízení (EU) 2017/1420 (Úř. věst. 2018, L 79, s. 7);

– rozhodnutí Rady (SZBP) 2018/1084 ze dne 30. července 2018, kterým se aktualizuje seznam osob, skupin a subjektů, na něž se vztahují články 2, 3 a 4 společného postoje 2001/931/SZBP o uplatnění zvláštních opatření k boji proti terorismu, a kterým se zrušuje rozhodnutí (SZBP) 2018/475 (Úř. věst. 2018, L 194, s. 144);

– prováděcí nařízení Rady (EU) 2018/1071 ze dne 30. července 2018, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje prováděcí nařízení (EU) 2018/468 (Úř. věst. 2018, L 194, s. 23),

(dále jen společně „sporné akty“) v rozsahu, v němž se tyto akty týkají Hamásu, včetně Hamás-Izz al-Din al-Qassem.

Právní rámec

Rezoluce Rady bezpečnosti Organizace spojených národů 1373 (2001)

2 Dne 28. září 2001 přijala Rada bezpečnosti Organizace spojených národů rezoluci 1373(2001), ve které stanovila rozsáhlé strategie pro boj proti terorismu a zejména pro boj proti financování terorismu. Odstavec 1 písm. c) této rezoluce mimo jiné stanoví, že všechny státy bezodkladně zmrazí finanční prostředky a jiný finanční majetek nebo hospodářské zdroje osob, které páchají teroristické činy nebo se je pokusí spáchat nebo se účastní takových činů nebo napomáhají jejich spáchání, subjektů vlastněných nebo kontrolovaných těmito osobami a osob a subjektů jednajících jménem takových osob a subjektů nebo podle jejich pokynů.

3 Uvedená rezoluce neobsahuje seznam osob, vůči kterým se mají tato omezující opatření použít.

Unijní právo

Společný postoj 2001/931/SZBP

4 Za účelem provedení rezoluce 1373 (2001) přijala Rada dne 27. prosince 2001 společný postoj 2001/931/SZBP o uplatnění zvláštních opatření k boji proti terorismu (Úř. věst. 2001, L 344, s. 93, Zvl. vyd. 08/01, s. 217).

5 Článek 1 tohoto společného postoje v odstavcích 1, 4 a 6 stanoví:

„1. Tento společný postoj se v souladu s následujícími články vztahuje na osoby, skupiny a subjekty, které jsou zapojeny do teroristických činů a jejichž seznam je uveden v příloze.

[…]

4. Seznam uvedený v příloze je vypracován na základě přesných informací nebo materiálů v příslušném spisu, ze kterých vyplývá, že příslušný orgán přijal na základě závažných a věrohodných důkazů nebo stop rozhodnutí ve vztahu k dotyčným osobám, skupinám a subjektům, které se týká zahájení vyšetřování nebo trestního stíhání za teroristický čin, pokus o spáchání teroristického činu, účast na něm nebo napomáhání k jeho spáchání nebo odsouzení za takové činy. Do seznamu mohou být zahrnuty osoby, skupiny a subjekty uvedené Radou bezpečnosti Organizace spojených národů jako osoby, skupiny a subjekty spojené s terorismem a proti nimž Rada bezpečnosti OSN nařídila sankce.

Pro účely tohoto odstavce se ‚příslušným orgánem' rozumí justiční orgán, nebo pokud justiční orgány nemají pravomoc v oblasti, které se týká tento odstavec, rovnocenný příslušný orgán v této oblasti.

[…]

6. Jména osob a subjektů na seznamu uvedeném v příloze se budou pravidelně, nejméně však jednou za šest měsíců, prověřovat s cílem zjistit, zda trvají důvody pro jejich uvedení v seznamu."

6 Název „Hamas-Izz al-Din al-Qassem (teroristické křídlo hnutí Hamás)" byl uveden na „[p]rvním seznamu osob, skupin a subjektů uvedených v článku 1" společného postoje 2001/931, který je k tomuto společnému postoji připojen.

Nařízení (ES) č. 2580/2001

7 K provedení opatření popsaných ve společném postoji 2001/931 na úrovni Společenství přijala Rada nařízení (ES) č. 2580/2001 ze dne 27. prosince 2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu (Úř. věst. 2001, L 344, s. 70). Zejména čl. 2 odst. 3 tohoto nařízení uvádí, že Rada jednomyslně vypracuje, přezkoumává a mění seznam osob, skupin a subjektů, na které se vztahuje uvedené nařízení, v souladu s čl. 1 odst. 4, 5 a 6 společného postoje 2001/931.

8 Téhož dne Rada přijala rozhodnutí 2001/927/ES, kterým se stanoví seznam podle čl. 2 odst. 3 nařízení č. 2580/2001 (Úř. věst. 2001, L 344, s. 83), na němž byl stejně jako na seznamu připojeném ke společnému postoji 2001/931 uveden název „Hamas-Izz al-Din al-Qassem".

9 Seznamy osob, skupin a subjektů připojené ke společnému postoji 2001/931 a rozhodnutí 2001/927 byly na základě čl. 1 odst. 6 společného postoje 2001/931 a čl. 2 odst. 3 nařízení č. 2580/2001 pravidelně aktualizovány. Název „Hamas-Izz al-Din al-Qassem“, poté „Hamas (včetně Hamas-Izz al-Din al-Qassem)“ (dále jen „Hamás“), zůstal zapsán na seznamech připojených k později přijatým aktům.

Jednací řád Rady

10 Preambule rozhodnutí Rady 2009/937/EU ze dne 1. prosince 2009, kterým se přijímá její jednací řád (Úř. věst. 2009, L 325, s. 35), uvádí:

„(1) Lisabonská smlouva přináší řadu změn fungování Rady a jejího předsednictví, vnitřního uspořádání Rady, jakož i typologie právních aktů Unie a průběhu postupů přijímání aktů, rozlišujíc zejména mezi legislativními a nelegislativními akty.

(2) Je proto třeba nahradit jednací řád přijatý dne 15. září 2006 jednacím řádem obsahujícím změny nezbytné k provedení Lisabonské smlouvy“.

11 Článek 12 jednacího řádu Rady, který tvoří přílohu tohoto rozhodnutí a je nadepsán „Běžný písemný postup a zjednodušený písemný postup“, v odstavcích 1 a 3 stanoví:

„1. Akty Rady k naléhavým záležitostem se mohou přijímat písemným hlasováním, rozhodne-li Rada nebo Výbor stálých zástupců [(Coreper)] jednomyslně o použití tohoto postupu. Za zvláštních okolností může použití tohoto postupu navrhnout rovněž předseda; v tom případě se písemné hlasování provede, vyjádří-li s tímto postupem souhlas všichni členové Rady.

[…]

3. Generální sekretariát potvrdí dokončení písemného postupu.“

12 Článek 15 jednacího řádu Rady, nadepsaný „Podepisování aktů“, uvádí:

„Znění aktů přijatých Evropským parlamentem a Radou řádným legislativním postupem, jakož i znění aktů přijatých Radou podepisuje předseda úřadující při jejich přijetí a generální tajemník. Generální tajemník může své podpisové právo přenést na generální ředitele generálního sekretariátu.“

Sporné akty

Rozhodnutí 2018/475 a prováděcí nařízení 2018/468

13 Dne 21. března 2018 přijala Rada rozhodnutí 2018/475 a prováděcí nařízení 2018/468. Název „Hamás“ byl ponechán na seznamech připojených k těmto aktům.

14 Body 2 až 6 odůvodnění rozhodnutí 2018/475 znějí takto:

„(2) Dne 4. srpna 2017 přijala Rada rozhodnutí (SZBP) 2017/1426, kterým se aktualizuje seznam osob, skupin a subjektů, na něž se vztahují články 2, 3 a 4 společného postoje [2001/931] (dále jen ‚seznam‘).

(3) V souladu s čl. 1 odst. 6 společného postoje [2001/931] je nutné pravidelně prověřovat jména osob, skupin a subjektů na seznamu s cílem zjistit, zda trvají důvody pro jejich uvedení v seznamu.

(4) Toto rozhodnutí obsahuje výsledky přezkumu, který Rada provedla, pokud jde o osoby, skupiny a subjekty, na něž se vztahují články 2, 3 a 4 společného postoje [2001/931].

(5) Rada ověřila, že příslušné orgány podle čl. 1 odst. 4 společného postoje [2001/931] přijaly ve vztahu ke všem osobám, skupinám a subjektům uvedeným na seznamu rozhodnutí o tom, že byly zapojeny do teroristických činů ve smyslu čl. 1 odst. 2 a 3 uvedeného společného postoje. Rada také došla k závěru, že na osoby, skupiny a subjekty, na které se vztahují články 2, 3 a 4 společného postoje [2001/931], by se měla i nadále vztahovat zvláštní omezující opatření stanovená v uvedeném společném postoji.

(6) Seznam by měl být odpovídajícím způsobem aktualizován a rozhodnutí (SZBP) 2017/1426 by mělo být zrušeno.“

15 Body 1 až 6 odůvodnění prováděcího nařízení 2018/468 uváděly:

„(1) Dne 4. srpna 2017 přijala Rada prováděcí nařízení (EU) 2017/1420, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení [č. 2580/2001] tím, že se stanoví aktualizovaný seznam osob, skupin a subjektů, na něž se vztahuje nařízení [č. 2580/2001] (dále jen ‚seznam‘).

(2) Všem osobám, skupinám a subjektům, u nichž to bylo prakticky možné, poskytla Rada odůvodnění, proč byly na seznam zařazeny.

(3) Oznámením zveřejněným v *Úředním věstníku Evropské unie* informovala Rada osoby, skupiny a subjekty zařazené na seznam, že se rozhodla je na něm ponechat. Rada dotyčné osoby, skupiny a subjekty rovněž informovala o možnosti požádat Radu o odůvodnění jejich zařazení na seznam v případě, že jim toto odůvodnění ještě nebylo sděleno.

(4) Rada provedla přezkum seznamu podle čl. 2 odst. 3 nařízení [č. 2580/2001]. Při provádění tohoto přezkumu zohlednila Rada připomínky, jež jí dotčené osoby, skupiny a subjekty předložily, jakož i aktualizované informace o vnitrostátním statusu osob a subjektů zařazených na seznam, které získala od příslušných vnitrostátních orgánů.

(5) Rada ověřila, že příslušné orgány podle čl. 1 odst. 4 společného postoje [2001/931] přijaly ve vztahu ke všem osobám, skupinám a subjektům rozhodnutí o tom, že byly zapojeny do teroristických činů ve smyslu čl. 1 odst. 2 a 3 společného postoje [2001/931]. Rada rovněž dospěla k závěru, že na osoby, skupiny a subjekty, na které se vztahují články 2, 3 a 4 společného postoje [2001/931], by se měla i nadále vztahovat zvláštní omezující opatření stanovená v nařízení [č. 2580/2001].

(6) Seznam by měl být odpovídajícím způsobem aktualizován a prováděcí nařízení (EU) 2017/1420 by mělo být zrušeno.“

16 Rozhodnutí 2018/475, prováděcí nařízení 2018/468 a důvodovou zprávu k těmto aktům přijala Rada v rámci písemného postupu ve smyslu čl. 12 odst. 1 jednacího řádu tohoto orgánu.

17 Dopisem ze dne 22. března 2018 zaslala Rada advokátovi Hamásu důvodovou zprávu, ve které vysvětlila, proč je Hamás ponechán na seznamech připojených k rozhodnutí 2018/475 a k prováděcímu nařízení 2018/468.

18 Z této důvodové zprávy vyplývá, že za účelem ponechání Hamásu na těchto seznamech Rada vycházela z rozhodnutí Secretary of State for the Home Department (ministr vnitra Spojeného království) ze dne 29. března 2001 (dále jen „rozhodnutí ministra vnitra Spojeného království z roku 2001“) a ze tří rozhodnutí přijatých orgány Spojených států amerických dne 23. ledna 1995, 8. října 1997 a 31. října 2001 (dále jen „rozhodnutí orgánů Spojených států“). V hlavní části důvodové zprávy Rada po samostatném přezkoumání informací uvedených v těchto vnitrostátních rozhodnutích uvedla, že každé z nich poskytuje dostatečné důvody pro zařazení Hamásu na uvedené seznamy. Rada v tomto ohledu upřesnila, že tatáž vnitrostátní rozhodnutí jsou rozhodnutími příslušných orgánů ve smyslu čl. 1 odst. 4 společného postoje 2001/931 a že jsou stále platná. Rada dále zdůraznila, že důvody pro zařazení Hamásu na tyto seznamy přetrvávají, a že je tedy třeba ponechat jeho název na těchto seznamech.

19 Důvodová zpráva kromě toho obsahuje přílohu A, která se týká rozhodnutí ministra vnitra Spojeného království z roku 2001, a přílohu B, která se týká rozhodnutí orgánů Spojených států. Každá z těchto příloh obsahuje popis vnitrostátních právních předpisů, na základě kterých byla rozhodnutí vnitrostátních orgánů přijata, definice pojmů „terorismu“ uvedené v těchto právních předpisech, popis postupů přezkumu uvedených rozhodnutí, popis skutkových okolností, z nichž uvedené orgány vycházely, a závěr, že tyto skutkové okolnosti představují teroristické činy ve smyslu čl. 1 odst. 3 společného postoje 2001/931.

Rozhodnutí 2018/1084 a prováděcí nařízení 2018/1071

20 Dne 30. července 2018 přijala Rada rozhodnutí 2018/1084 a prováděcí nařízení 2018/1071. Hamás byl ponechán na seznamech připojených k těmto aktům.

21 Odůvodnění obsažené v bodech 2 až 6 odůvodnění rozhodnutí 2018/1084 v podstatě odpovídá odůvodnění obsaženému v bodech 2 až 6 odůvodnění rozhodnutí 2018/475, uvedených v bodě 14 a 15 tohoto rozsudku, a odůvodnění obsažené v bodech 1 až 6 odůvodnění prováděcího nařízení 2018/1071 v podstatě odpovídá odůvodnění obsaženému v bodech 1 až 6 odůvodnění prováděcího nařízení 2018/468, uvedených v bodě 15 tohoto rozsudku. Rozhodnutí 2018/1084, prováděcí nařízení 2018/1071 a důvodovou zprávu k těmto aktům rovněž Rada přijala v rámci písemného postupu ve smyslu čl. 12 odst. 1 jednacího řádu tohoto orgánu.

22 Dopisem ze dne 31. července 2018 Rada zaslala advokátovi Hamásu důvodovou zprávu, ve které vysvětlila, proč je tato organizace ponechána na seznamech připojených k rozhodnutí 2018/1084 a k prováděcímu nařízení 2018/1071. Tato důvodová zpráva byla v zásadě totožná s důvodovou zprávou, která byla zaslána Hamásu k odůvodnění ponechání jeho názvu na seznamech připojených k rozhodnutí 2018/475 a k prováděcímu nařízení 2018/468 a je uvedena v bodech 17 až 19 tohoto rozsudku.

Žaloba k Tribunálu a napadený rozsudek

23 Podáním došlým soudní kanceláři Tribunálu dne 17. května 2018 podal Hamás žalobu znějící na zrušení rozhodnutí 2018/475 a prováděcího nařízení 2018/468. Vzhledem k tomu, že rozhodnutí 2018/475 bylo zrušeno a nahrazeno rozhodnutím 2018/1084 a prováděcí nařízení 2018/468 bylo

zrušeno a nahrazeno prováděcím nařízením 2018/1071, Hamás upravil svá původní návrhová žádání tak, aby jeho žaloba zněla rovněž na zrušení rozhodnutí 2018/1084 a prováděcího nařízení 2018/1071 v rozsahu, v němž se jej týkají.

24 Na podporu svých návrhových žádání znějících na zrušení sporných aktů Hamás uplatnil sedm žalobních důvodů, z nichž první vycházel z porušení čl. 1 odst. 4 společného postoje 2001/931, druhý z pochybení ve vztahu k věcné správnosti skutkových zjištění, třetí z nesprávného posouzení teroristické povahy této organizace, čtvrtý z porušení zásady nevměšování, pátý z nedostatečného zohlednění vývoje situace z důvodu uplynutí času, šestý z porušení povinnosti uvést odůvodnění a sedmý z porušení zásady dodržování práva na obhajobu a práva na účinnou soudní ochranu. Hamás v odpověď na otázku, kterou mu Tribunál položil v rámci organizačního procesního opatření, uplatnil osmý žalobní důvod vycházející z toho, že důvodové zprávy nebyly ověřeny.

25 Tribunál nejprve v bodech 42 až 261 napadeného rozsudku přezkoumal první až sedmý žalobní důvod. V bodě 76 napadeného rozsudku Tribunál konstatoval, že odůvodnění týkající se rozhodnutí orgánů Spojených států je v projednávaném případě nedostatečné, takže sporné akty nemohou z těchto rozhodnutí vycházet. Tribunál z toho v bodě 77 napadeného rozsudku dovodil, že v přezkumu žaloby je třeba pokračovat, a to v omezeném rozsahu, v němž se sporné akty opírají o rozhodnutí ministra vnitra Spojeného království z roku 2001. Po uvedeném přezkumu Tribunál zamítl první až sedmý žalobní důvod jako neopodstatněný.

26 Tribunál dále zkoumal osmý žalobní důvod, který v bodě 269 napadeného rozsudku považoval za neopominutelný důvod. Tribunál poté, co v bodech 270 a 271 napadeného rozsudku odkázal na čl. 297 odst. 2 první pododstavec SFEU a článek 15 jednacího řádu Rady, měl v bodech 272 až 277 napadeného rozsudku za to, že pravidla formulovaná ve vztahu k aktům Komise v rozsudku ze dne 15. června 1994, Komise v. BASF a další, C-137/92 P, EU:C:1994:247 (dále jen „rozsudek Komise v. BASF“), podle kterých autentizace aktů orgánu prostřednictvím jejich podpisu má zajistit právní jistotu a představuje podstatnou formální náležitost, je třeba použít i na akty Rady. Tribunál dále v bodech 278 až 280 napadeného rozsudku uvedl, že na jedné straně důvodové zprávy ke sporným aktům předané Hamásu neobsahují podpis a na druhé straně sporné akty, podepsané předsedou a generálním tajemníkem Rady, neobsahují důvodové zprávy odůvodňující jejich přijetí.

27 Tribunál měl přitom v bodech 281 a 282 napadeného rozsudku za to, že podle článku 296 SFEU a s ohledem na závěry vyplývající z rozsudku Komise v. BASF musí akty přijaté Radou obsahovat odůvodnění a že výrok a odůvodnění tvoří nedílný celek, takže akt a důvodová zpráva musí být autentizovány, pokud jsou – stejně jako v projednávané věci – obsaženy v rozdílných dokumentech, přičemž podpis na jednom dokumentu nemůže založit domněnku, že i druhý byl autentizován.

28 Tribunál konečně zamítl argumenty Rady a v bodech 297 a 299 napadeného rozsudku upřesnil, že podstatnou formální náležitost, jakou představuje tento podpis, nelze nahradit popisem postupu, který byl v Radě použit k přijetí dotyčných aktů, a že k porušení podstatné formální náležitosti dojde již tím, že akt nebyl autentizován.

29 Tribunál proto v bodě 305 napadeného rozsudku vyhověl osmému žalobnímu důvodu a zrušil sporné akty v rozsahu, v němž se týkají Hamásu. Uvedený soud kromě toho rozhodl, že Rada ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Hamásem.

Návrhová žádání účastníků řízení

30 Rada navrhuje, aby Soudní dvůr:

– zrušil napadený rozsudek;

– vydal konečné rozhodnutí o otázkách, které jsou předmětem kasačního opravného prostředku, a

– uložil Hamásu náhradu nákladů řízení vynaložených Radou v prvním stupni a v řízení o kasačním opravném prostředku.

31 Hamás navrhuje, aby Soudní dvůr:

– zamítl kasační opravný prostředek a

– uložil Radě náhradu nákladů řízení vynaložených Hamásem v prvním stupni a v řízení o kasačním opravném prostředku.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

32 Na podporu svého kasačního opravného prostředku předkládá Rada dva důvody. V prvním důvodu kasačního opravného prostředku tvrdí, že Tribunál nesprávně právně posoudil osmý žalobní důvod vycházející z absence autentizace důvodových zpráv ke sporným aktům. V druhém důvodu kasačního opravného prostředku Rada Tribunálu vytýká, že nesprávně dospěl k závěru, že rozhodnutí orgánů Spojených států nepředstavují dostatečný základ pro zařazení Hamásu na seznamy připojené ke sporným aktům (dále jen „sporné seznamy“).

K druhému důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

33 V druhém důvodu kasačního opravného prostředku, který je třeba zkoumat na prvním místě, Rada tvrdí, že úvahy Tribunálu, na základě kterých dospěl v bodech 65 až 76 napadeného rozsudku k závěru, že z rozhodnutí orgánů Spojených států nemohou sporné akty vycházet, jsou chybné.

34 Rada v tomto ohledu uvádí, že tato rozhodnutí byla zveřejněna a že důvodové zprávy ke sporným aktům dostatečně vysvětlují postupy, kterými byla přijata, postupy přezkumu a soudní opravné prostředky, které má Hamás k dispozici podle amerického práva. Judikatura Soudního dvora podle jejího názoru neukládá, aby vnitrostátní rozhodnutí, které je základem pro zařazení na dotyčný seznam, bylo přijato v určité právní formě nebo aby bylo zveřejněno nebo oznámeno. Konečně řada událostí, z nichž tyto orgány vycházely, je podle Rady uvedena v důvodových zprávách ke sporným aktům.

35 Hamás má za to, že druhý důvod kasačního opravného prostředku je nepřípustný a zejména na základě usnesení ze dne 8. dubna 2008, Saint-Gobain Glass Deutschland v. Komise (C-503/07 P, EU:C:2008:207, bod 48), tvrdí, že existence právního zájmu na podání opravného prostředku

předpokládá, že kasační opravný prostředek může ve výsledku přinést prospěch účastníku řízení, který jej podal. Je pravda, že Tribunál měl v projednávané věci za to, že Rada dostatečně neodůvodnila použití rozhodnutí orgánů Spojených států jako základu sporných aktů. Tribunál však pokračoval v přezkumu v rozsahu, v němž se tyto akty zakládaly na rozhodnutí ministra vnitra Spojeného království z roku 2001, a rozhodl, že Rada neporušila ustanovení společného postoje 2001/931, takže tento orgán nemůže mít z tohoto zpochybnění napadeného rozsudku žádný prospěch. Tento důvod kasačního opravného prostředku je navíc podle Hamásu neopodstatněný.

Závěry Soudního dvora

36 Článek 169 odst. 1 jednacího řádu Soudního dvora stanoví, že návrhové žádání v kasačním opravném prostředku musí směřovat k úplnému nebo částečnému zrušení rozhodnutí Tribunálu obsaženého ve výroku tohoto rozhodnutí.

37 Toto ustanovení provádí základní zásadu v oblasti kasačního opravného prostředku, podle které musí kasační opravný prostředek směřovat proti výroku rozhodnutí Tribunálu a nemůže se týkat pouze změny některých důvodů tohoto rozhodnutí (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 14. listopadu 2017, British Airways v. Komise, C-122/16 P, EU:C:2017:861, bod 51 a citovaná judikatura).

38 V projednávané věci je přitom třeba konstatovat, jak uvedl generální advokát v bodě 81 svého stanoviska, že v druhém důvodu kasačního opravného prostředku se Rada vzhledem k tomu, že měla úspěch v prvních sedmi žalobních důvodech vznesených Hamásem před Tribunálem, nedomáhá toho, aby byl výrok napadeného rozsudku byť částečně zrušen, ale pouze toho, aby byly změněny některé z jeho bodů odůvodnění týkajících se těchto prvních sedmi žalobních důvodů.

39 Jak totiž vyplývá z bodu 77 napadeného rozsudku, který Rada v rámci kasačního opravného prostředku nekritizuje, čl. 1 odst. 4 společného postoje 2001/931, podle kterého musí být rozhodnutí přijato příslušným orgánem ve vztahu k dotyčným osobám, skupinám a subjektům, nevyžaduje, aby se akty Rady opíraly o více rozhodnutí příslušných orgánů. Tribunál, který měl za to, že sporné akty mohou stran zařazení Hamásu na sporné seznamy odkazovat pouze na rozhodnutí ministra vnitra Spojeného království z roku 2001, tedy pokračoval v přezkumu žaloby, který omezil na sporné akty v rozsahu, v němž vycházely z tohoto rozhodnutí, a jelikož vyhověl argumentům Rady, zamítl první až sedmý důvod této žaloby.

40 Z toho plyne, že druhý důvod kasačního opravného prostředku musí být odmítnut jako nepřípustný.

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

41 V prvním důvodu kasačního opravného prostředku Rada tvrdí, že sporné akty byly náležitě autentizovány a že analýza, kterou Tribunál provedl v bodech 270 až 305 napadeného rozsudku, obsahuje několik nesprávných právních posouzení.

42 Rada v tomto ohledu nejprve uvádí, že článek 297 SFEU ani článek 15 jednacího řádu Rady neuvádí, že dokument obsahující důvodovou zprávu k aktu musí být podepsán. Rada dále poznamenává, že při provádění společného postoje 2001/931 je praxí oddělit dotyčné akty od příslušných důvodových zpráv, a to v souladu s judikaturou Tribunálu vyplývající z rozsudku ze dne 12. prosince 2006, Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran v. Rada (T-228/02, EU:T:2006:384, bod 147).

43 Rada má rovněž za to, že Tribunál nesprávně použil judikaturu vyplývající z rozsudku Komise v. BASF na projednávanou věc. Zatímco totiž ve věci, v níž byl vydán uvedený rozsudek, byly v důvodové zprávě k dotčenému rozhodnutí zjištěny různé změny oproti textu, který byl předložen sboru komisařů a tímto sborem projednán a přijat, je podle Rady nesporné, že v projednávané věci byly sporné akty, včetně jejich důvodových zpráv, přijaty Radou současně a na základě téhož rozhodovacího postupu, neboť tato důvodová zpráva je neoddělitelně spjata s těmito akty, a odpovídají její vůli. Rada je toho názoru, že na rozdíl od situace, která vedla k vydání rozsudku Komise v. BASF, je mimoto znění důvodové zprávy, které bylo oznámeno Hamásu, totožné s důvodovou zprávou přijatou Radou.

44 Použité systémy zpracovávání dokumentů, které zahrnují elektronický podpis, razítko a časové razítko, ostatně podle Rady znemožnily jejich změnu po jejich přijetí a podpis předsedy Rady a jeho generálního tajemníka ve spodní části sporných aktů má za následek autentizaci těchto důvodových zpráv. Na základě těchto systémů jsou sporné akty, včetně důvodových zpráv oznámených Hamásu, stabilní a neměnné, zejména pokud jde o jejich autora a jejich obsah ve všech dotyčných jazycích, přičemž Hamás ostatně nijak netvrdil, že znění důvodových zpráv, které mu byly zaslány, se liší od znění přijatého Radou. Rada v tomto ohledu dodává, že dopisy s oznámením, které byly zaslány Hamásu a byly připojeny k těmto důvodovým zprávám, byly orazítkovány generálním tajemníkem tohoto orgánu.

45 Hamás má za to, že první důvod kasačního opravného prostředku musí být odmítnut jako nepřípustný a v každém případě zamítnut jako neopodstatněný.

46 Hamás v tomto ohledu tvrdí, že argumentace Rady, že judikaturu vyplývající z rozsudku Komise v. BASF nelze v projednávané věci použít z důvodu její praxe při provádění společného postoje 2001/931, existujících odlišností od věci, v níž byl vydán uvedený rozsudek, a použití integrovaných systémů správy dokumentů, je nepřípustná. Rada totiž podle jeho názoru přesně neuvádí kritizované části napadeného rozsudku a nevysvětluje, v čem je její argumentace v rozporu s odůvodněním uvedeného rozsudku.

47 Ve věci samé Hamás tvrdí, že Tribunál měl právem za to, že vzhledem k tomu, že odůvodnění aktu je neoddělitelně spjato s jeho výrokem, musí se autentizace týkat nejen výroku, ale i jeho odůvodnění. Rada nejenom že porušuje judikaturu vyplývající z rozsudku Komise v. BASF, ale protiřečí si v rozsahu, v němž sama připouští tuto neoddělitelnou povahu. Hamás dodává, že vzhledem k tomu, že článek 297 SFEU a článek 15 jednacího řádu Rady nestanoví odchylku od pravidel autentizace, musí Rada zavést postupy umožňující splnění těchto pravidel v rámci společného postoje 2001/931.

48 Tribunál mimoto podle jeho názoru správně připomněl, že podpis stanovený uvedenými ustanoveními má zejména umožnit, aby se třetí osoby ujistily, že akty, které jim byly oznámeny, byly opravdu přijaty dotyčným orgánem, a dále připomněl, že k porušení podstatné formální náležitosti dojde již tím, že akt nebyl autentizován. Z pohledu třetích osob je průběh postupu v Radě nepodstatný, neboť jedinou důležitou skutečností je, aby akt, který se jich týká, byl

autentizován, a to jak jeho odůvodnění, tak jeho výrok. V projednávané věci přitom důvodové zprávy ke sporným aktům, které byly zaslány Hamásu, neobsahují podpis a dokonce ani datum, které by umožňovaly je identifikovat jako akty přijaté Radou a určit okamžik, kdy byly přijaty. Rada kromě toho netvrdila, že nemohla provést autentizaci dotyčných důvodových zpráv. Její argumenty týkající se průběhu tohoto postupu jsou tedy irelevantní a neopodstatněné, stejně jako je irelevantní skutečnost, že důvodové zprávy zaslané Hamásu jsou v souladu s důvodovými zprávami přijatými Radou.

49 Hamás rovněž uvádí, že elektronický podpis, razítko a časové razítko nejsou stanoveny v článku 297 SFEU ani v článku 15 jednacího řádu Rady a že vzhledem k tomu, že Rada zasílá důvodové zprávy nejen elektronicky, ale i poštou, nemůže se dovolávat elektronického podpisu. Hamás konečně uvádí, že nemá žádnou jistotu, že důvodové zprávy, které mu byly zaslány, byly autentizovány.

Závěry Soudního dvora

50 Na úvod je třeba poznamenat, že z čl. 256 odst. 1 druhého pododstavce SFEU, z čl. 58 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie, jakož i z čl. 168 odst. 1 písm. d) a čl. 169 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora vyplývá, že kasační opravný prostředek musí přesným způsobem uvádět kritizované body rozsudku, jehož zrušení je navrhováno, jakož i právní argumenty, kterými je tento návrh konkrétně podpořen, jinak je kasační opravný prostředek nebo předmětný důvod kasačního opravného prostředku nepřípustný (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. září 2020, Hamás v. Rada, C-122/19 P, nezveřejněný, EU:C:2020:690, bod 26 a citovaná judikatura).

51 Na rozdíl od toho, co tvrdí Hamás, kasační opravný prostředek v projednávaném případě přesným způsobem uvádí kritizované body rozsudku v rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku a uvádí důvody, proč jsou tyto body podle Rady stiženy nesprávným právním posouzením, což Soudnímu dvoru umožňuje vykonat přezkum legality.

52 V rozsahu, v němž Hamás Radě vytýká, že pouze opakuje argumenty, které uvedla před Tribunálem, a žádá tak o pouhý přezkum těchto argumentů, je dále třeba uvést, že v prvním důvodu kasačního opravného prostředku Rada zpochybňuje výklad a použití unijního práva ze strany Tribunálu, na jejichž základě Tribunál bez ohledu na argumentaci Rady, kterou před ním uplatnila, konstatoval porušení podstatné formální náležitosti při přijímání sporných aktů.

53 Pokud však navrhovatel zpochybňuje výklad nebo použití unijního práva ze strany Tribunálu, lze v průběhu řízení o kasačním opravném prostředku o právních otázkách zkoumaných v prvním stupni znovu diskutovat. Jestliže by totiž navrhovatel nemohl tímto způsobem založit svůj kasační opravný prostředek na důvodech a argumentech již použitých před Tribunálem, bylo by řízení o kasačním opravném prostředku zčásti zbaveno svého smyslu (rozsudek ze dne 31. ledna 2019, Islamic Republic of Iran Shipping Lines a další v. Rada, C-225/17 P, EU:C:2019:82, bod 34 a citovaná judikatura).

54 Z toho plyne, že první důvod kasačního opravného prostředku je přípustný.

55 Pokud jde o opodstatněnost tohoto důvodu kasačního opravného prostředku, je třeba zaprvé uvést, že zásada právní jistoty vyžaduje, aby veškeré úkony administrativy, které vyvolávají právní účinky, byly jisté zejména stran jejich autora a obsahu. Přezkum toho, zda byla splněna formální náležitost spočívající v autentizaci aktu, a potažmo přezkum jeho určitosti, předchází jakémukoli

jinému přezkumu, jako je přezkum pravomoci autora aktu, dodržení zásady kolegiality nebo dodržení povinnosti akty odůvodnit (rozsudek ze dne 6. dubna 2000, Komise v. ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, body 45 a 46).

56 Vzhledem k tomu, že autentizace je podstatnou formální náležitostí, její nesplnění může vést ke zrušení dotčeného aktu a může být soudem zkoumáno i bez návrhu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. července 2021, Komise v. Landesbank Baden-Württemberg a CRU, C-584/20 P a C-621/20 P, EU:C:2021:601, bod 152 a citovaná judikatura).

57 Z judikatury Soudního dvora mimoto vyplývá, že vlastnoruční podpis aktu, zejména předsedou orgánu, který jej přijal, představuje způsob jeho autentizace, jejímž cílem je zajistit právní jistotu tím, že text přijatý tímto orgánem bude v jazycích, v nichž je jeho znění závazné, nadále neměnný. Taková autentizace tak v případě sporu umožňuje ověřit dokonalý soulad oznámených nebo zveřejněných znění s posledně uvedeným, a tudíž s vůlí jejich autora (v tomto smyslu viz rozsudek Komise v. BASF, body 74 a 75).

58 Soudní dvůr nicméně ve věci, v níž byl vydán rozsudek ze dne 15. července 2021, Komise v. Landesbank Baden-Württemberg a CRU (C-584/20 P a C-621/20 P, EU:C:2021:601, body 66 a 163), rozhodl, že autentizace aktů jiného subjektu Unie může záviset na uplatnění specifických interních postupů zavedených za tímto účelem tímto subjektem a že v dané věci vlastnoruční podpis předsedkyně Jednotného výboru pro řešení krizí (SRB) na průvodním listu odkazujícím mimo jiné na přílohu rozhodnutí tohoto jiného subjektu dotčeného v uvedené věci není s ohledem na veškeré skutečnosti předložené Soudnímu dvoru dostatečný k zaručení autentizace uvedené přílohy.

59 Pokud jde zadruhé o rozsudek Komise v. BASF, je pravda, že Soudní dvůr v bodě 67 uvedeného rozsudku připomněl, že výrok a odůvodnění rozhodnutí tvoří nedělitelný celek, a v bodě 77 uvedeného rozsudku konstatoval, že dotčené rozhodnutí týkající se řízení podle článku 85 Smlouvy o EHS nebylo autentizováno za podmínek stanovených v čl. 12 prvním pododstavci jednacího řádu Komise, v tehdy platném znění, podle kterého „[a]kty přijaté Komisí […] jsou v jazykovém znění, ve kterém jsou závazné, autentizovány podpisy předsedy a výkonného tajemníka“, a to z důvodu nesouladu mezi zněním přijatým sborem komisařů na jedné straně a zněním samotného rozhodnutí, jak bylo zveřejněno a oznámeno jeho příjemcům, na straně druhé, a z důvodu existence rozdílů mezi jazykovými zněními textu přijatého tímto sborem.

60 Je však nesporné, že jak Tribunál v podstatě konstatoval v bodě 279 napadeného rozsudku, sporné akty jsou na rozdíl od rozhodnutí dotčeného ve věci, v níž byl vydán rozsudek Komise v. BASF, podepsány předsedou orgánu, který je přijal, tedy Rady, a jeho generálním tajemníkem. Uvedené akty, jak byly zveřejněny, přitom obsahují obecné odůvodnění jejich přijetí, podle kterého – jak vyplývá z bodů 14, 15 a 21 tohoto rozsudku – Rada po přezkumu dospěla k závěru, že na osoby, skupiny a subjekty uvedené na sporných seznamech se musí i nadále vztahovat omezující opatření.

61 Dále v rozsudku Komise v. BASF, jak uvedl generální advokát v bodě 73 svého stanoviska, nebyla vznesena otázka, zda celé odůvodnění aktu musí být autentizováno vlastnoručním podpisem, pokud se část tohoto odůvodnění nachází v jiném dokumentu, k němuž je připojen uvedený akt, ale otázka neexistence souladu mezi zněním rozhodnutí přijatého sborem komisařů na jedné straně a zněním samotného rozhodnutí, jak bylo zveřejněno a oznámeno některým jeho příjemcům, na straně druhé a otázka existence rozdílů mezi jazykovými zněními textu přijatého tímto sborem.

62 S ohledem na tyto jednotlivé skutečnosti nelze úvahy Soudního dvora v rozsudku Komise v. BASF použít na projednávanou věc. Tribunál proto neprávem odmítl argument Rady vycházející z odlišnosti skutkového rámce od uvedeného rozsudku, který je uveden v bodě 298 napadeného rozsudku.

63 Zatřetí je tak třeba určit, zda čl. 297 odst. 2 první pododstavec SFEU a článek 15 jednacího řádu Rady vyžadují u takových aktů, jako jsou sporné akty, podpis nejenom samotného aktu, který obsahuje obecné odůvodnění a byl zveřejněn, ale i důvodové zprávy upřesňující individuální důvody opatření spočívajícího ve zmrazení finančních prostředků přijatého vůči dotyčné osobě nebo subjektu, které jim bylo oznámeno v samostatném dokumentu.

64 Článek 297 odst. 2 první pododstavec SFEU stanoví, že nelegislativní akty přijaté v podobě nařízení, směrnic a rozhodnutí, ve kterých není uvedeno, komu jsou určena, podepisuje předseda orgánu, který je přijal. Článek 297 odst. 2 druhý pododstavec SFEU mimo jiné uvádí, že nařízení a rozhodnutí, ve kterých není uvedeno, komu jsou určena, se vyhlašují v *Úředním věstníku Evropské unie*. Konečně podle čl. 297 odst. 2 třetího pododstavce SFEU rozhodnutí, ve kterých je uvedeno, komu jsou určena, podléhají pouze oznamovací povinnosti.

65 Pokud jde o konkrétní případ takových aktů stanovících omezující opatření, jako jsou sporné akty, Soudní dvůr již rozhodl, že takové akty mají zvláštní povahu, neboť se podobají aktům s obecnou působností, neboť zakazují určité kategorii obecně a abstraktně určených adresátů zejména poskytnout finanční zdroje a hospodářské prostředky k dispozici osobám a subjektům, jejichž jména jsou uvedena na seznamech obsažených v jejich přílohách, a zároveň představují řadu individuálních rozhodnutí vůči uvedeným osobám a subjektům (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 3. září 2008, Kadi a Al Barakaat International Foundation v. Rada a Komise, C-402/05 P a C-415/05 P, EU:C:2008:461, body 241 až 244, a rozsudek ze dne 23. dubna 2013, Gbagbo a další v. Rada, C-478/11 P až C-482/11 P, EU:C:2013:258, bod 56).

66 Jak uvedl generální advokát v bodě 55 svého stanoviska, z pravidla uvedeného v čl. 297 odst. 2 prvním pododstavci SFEU tak plyne, že takové akty, jako sporné akty, které představují nelegislativní akty přijaté ve formě nařízení nebo rozhodnutí, ve kterých není uvedeno, komu jsou určena, musí být podepsány předsedou Rady, jelikož se podobají aktům s obecnou působností ve smyslu judikatury připomenuté v předchozím bodě.

67 V projednávaném případě, jak již bylo uvedeno v bodě 60 tohoto rozsudku, sporné akty, jak byly zveřejněny v *Úředním věstníku Evropské unie*, byly podepsány předsedou Rady, jakož i – jak vyžaduje článek 15 jednacího řádu tohoto orgánu – jeho generálním tajemníkem.

68 Sporné akty naproti tomu v rozsahu, v němž představují řadu individuálních rozhodnutí, nepodléhají povinnosti podpisu předsedou Rady, která plyne z čl. 297 odst. 2 prvního pododstavce SFEU, ale pouze povinnosti oznámení plynoucí z čl. 297 odst. 2 třetího pododstavce SFEU, který se – jak bylo připomenuto v bodě 64 tohoto rozsudku – týká rozhodnutí, ve kterých je uvedeno, komu jsou určena, a mají tak individuální povahu.

69 Jak přitom uvedl generální advokát v bodě 56 svého stanoviska, důvodové zprávy k zařazení osoby, skupiny nebo subjektu na seznam osob, skupin a subjektů, na které se vztahují omezující opatření, se týkají individuálních důvodů takového zařazení. Tyto důvodové zprávy, jako jsou důvodové zprávy připojené ke sporným aktům a oznámené Hamásu, tudíž nespadají pod obecnou povahu těchto aktů, ale pod jejich aspekt, který je připodobňuje individuálním rozhodnutím.

70 Z výše uvedené analýzy vyplývá, že pokud jde o takové akty ukládající či zachovávající omezující opatření, jako jsou sporné akty, na rozdíl od úvah uvedených Tribunálem v bodě 288 napadeného rozsudku neukládá čl. 297 odst. 2 první pododstavec SFEU předsedovi Rady povinnost podepsat vedle aktu obsahujícího obecné odůvodnění těchto omezujících opatření i individuální důvodovou zprávu k zařazení osoby, skupiny nebo subjektu na seznamy osob, skupin a subjektů, na které se tato opatření vztahují. Postačuje, aby byla tato důvodová zpráva náležitě autentizována jinými způsoby.

71 Totéž platí pro článek 15 jednacího řádu Rady.

72 V tomto ohledu tento článek tím, že pouze stanoví, že „text“ aktů přijatých Radou musí být podepsán předsedou a generálním tajemníkem tohoto orgánu, neupřesňuje, co tento výraz zahrnuje.

73 Z preambule rozhodnutí 2009/937 však v podstatě vyplývá, že jednací řád Rady byl přijat za účelem zohlednění úprav, které Lisabonská smlouva přinesla stran ustanovení primárního práva Unie týkajících se fungování Rady a jejího předsednictví, jakož i stran průběhu postupu přijímání aktů Radou a jejím předsednictvím. Z toho plyne, že článek 15 uvedeného jednacího řádu, který se týká mimo jiné podpisu aktů Rady, musí být vykládán ve světle relevantních ustanovení Smluv týkajících se tohoto fungování a postupu, mezi něž patří článek 297 SFEU. Uvedený článek 15 proto nemůže být vykládán v tom smyslu, že ukládá předsedovi a generálnímu tajemníkovi tohoto orgánu přísnější požadavek podpisu, než jaký plyne z čl. 297 odst. 2 prvního pododstavec SFEU.

74 Je třeba dodat, že na rozdíl od toho, jak Tribunál rozhodl v bodech 281 až 283 napadeného rozsudku, takovou formální povinnost podpisu individuální důvodové zprávy nelze dovodit ani z povinnosti uvést odůvodnění stanovené v článku 296 SFEU. Toto ustanovení totiž ukládá, aby z odůvodnění jasně a jednoznačně vyplývaly úvahy orgánu, jenž akt vydal, aby se tak dotčená osoba mohla seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření, a aby příslušný soud mohl vykonat přezkum, přičemž toto odůvodnění musí být přizpůsobeno povaze dotčeného aktu a kontextu, ve kterém byl přijat (rozsudek ze dne 31. ledna 2019, Islamic Republic of Iran Shipping Lines a další v. Rada, C-225/17 P, EU:C:2019:82, body 68 a 69 a citovaná judikatura). Jak vyplývá z judikatury připomenuté v bodě 55 tohoto rozsudku, tyto požadavky nelze zaměňovat s požadavky týkajícími se autentizace unijního aktu, neboť přezkum dodržování posledně uvedené formální náležitosti předchází jakémukoli jinému přezkumu tohoto aktu.

75 Ze všech výše uvedených úvah vyplývá, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když v bodech 283 a 305 napadeného rozsudku rozhodl, že vzhledem k tomu, že důvodové zprávy týkající se ponechání Hamásu na seznamech připojených ke sporným aktům nebyly podepsány předsedou a generálním tajemníkem Rady, je třeba vyhovět osmému žalobnímu důvodu, který mu byl předložen, a zrušit sporné akty v rozsahu, v němž se týkají této organizace.

76 Z toho plyne, že první důvod kasačního opravného prostředku je opodstatněný a napadený rozsudek musí být zrušen v rozsahu, v němž vyhovuje osmému důvodu uplatněnému v prvním stupni, v důsledku toho ruší sporné akty a rozhoduje o nákladech řízení.

K žalobě před Tribunálem

77 Článek 61 první pododstavec statutu Soudního dvora Evropské unie stanoví, že v případě zrušení rozhodnutí Tribunálu může Soudní dvůr vydat sám konečné rozhodnutí ve věci, pokud to soudní řízení dovoluje, nebo věc vrátit zpět Tribunálu k rozhodnutí.

78 V projednávané věci soudní řízení dovoluje rozhodnout o žalobě znějící na zrušení sporných aktů, kterou Hamás podal v prvním stupni, a je tedy namístě vydat konečné rozhodnutí ve věci, a to v mezích sporu, který byl Soudnímu dvoru předložen (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 4. března 2021, Komise v. Fútbol Club Barcelona, C-362/19 P, EU:C:2021:169, bod 108).

79 V této žalobě Hamás uplatnil osm žalobních důvodů, jak jsou uvedeny v bodě 24 tohoto rozsudku.

80 Sedm prvních žalobních důvodů Tribunál zamítl a jak vyplývá z bodů 36 až 40 tohoto rozsudku, druhý důvod projednávaného kasačního opravného prostředku, který směřuje ke změně některých bodů odůvodnění napadeného rozsudku týkajících se uvedených žalobních důvodů, je nepřípustný.

81 Mimoto je nesporné, že Hamás v rámci vedlejšího kasačního opravného prostředku nezpochybnil opodstatněnost této části napadeného rozsudku, takže zrušení uvedeného rozsudku Soudním dvorem jej nezpochybňuje v rozsahu, v němž Tribunál tyto žalobní důvody zamítl (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 4. března 2021, Komise v. Fútbol Club Barcelona, C-362/19 P, EU:C:2021:169, bod 109).

82 Je totiž třeba připomenout, že Hamás mohl podat vedlejší kasační opravný prostředek zpochybňující skutečnost, že Tribunál zamítl těchto sedm prvních žalobních důvodů uplatněných v prvním stupni, neboť čl. 178 odst. 1 jednacího řádu uvádí, že návrhové žádání ve vedlejším kasačním opravném prostředku musí směřovat k úplnému nebo částečnému zrušení rozhodnutí Tribunálu, aniž omezuje rozsah těchto návrhových žádání na rozhodnutí Tribunálu, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, a to na rozdíl od čl. 169 odst. 1 tohoto jednacího řádu, který se týká návrhových žádání v kasačním opravném prostředku. Vzhledem k tomu, že takový vedlejší kasační opravný prostředek podán nebyl, zakládá tedy napadený rozsudek překážku věci rozsouzené v rozsahu, v němž Tribunál zamítl sedm prvních žalobních důvodů (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 4. března 2021, Komise v. Fútbol Club Barcelona, C-362/19 P, EU:C:2021:169, bod 110).

83 Pokud jde o osmý žalobní důvod, který vychází z absence autentizace důvodových zpráv ke sporným aktům, je třeba uvést, že Rada předložila kopie různých dokumentů zaslaných společně elektronicky delegacím členských států, které mají hlasovat, jakož i snímky obrazovky obsahující elektronický podpis a razítko generálního tajemníka Rady a také časové razítko potvrzující datum a čas tohoto podpisu, které prokazují, že tyto důvodové zprávy byly v rámci písemného postupu stanoveného v čl. 12 odst. 1 jednacího řádu Rady přijaty současně se spornými akty podepsanými předsedou a generálním tajemníkem Rady, s nimiž jsou – jak uvedl generální advokát v bodě 63 svého stanoviska – neoddělitelně spjaty.

84 Hamás mimoto neuvádí žádnou indicii ani konkrétní skutečnost, která by mohla zpochybnit dokonalou shodu mezi textem důvodových zpráv, které mu byly oznámeny, a textem přijatým Radou. Za těchto podmínek a rovněž s ohledem na úvahy uvedené v bodech 63 až 74 tohoto rozsudku je třeba mít za to, že autentizace těchto důvodových zpráv nebyla platně zpochybněna, a je tudíž třeba zamítnout osmý žalobní důvod jako neopodstatněný.

85 Z toho plyne, že je třeba žalobu podanou Hamásem zamítnout v plném rozsahu.

K nákladům řízení

86 Článek 184 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora stanoví, že je-li kasační opravný prostředek opodstatněný a Soudní dvůr vydá sám konečné rozhodnutí ve věci, rozhodne o nákladech řízení. Článek 138 tohoto jednacího řádu, který se na základě jeho čl. 184 odst. 1 použije na řízení o kasačním opravném prostředku, v odstavci 1 stanoví, že se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

87 Vzhledem k tomu, že Rada požadovala náhradu nákladů řízení a Hamás neměl ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedenému uložit, že ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou v řízení o tomto kasačním opravném prostředku a náklady řízení vynaložené v prvním stupni.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (velký senát) rozhodl takto:

1) **Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 4. září 2019, Hamás v. Rada (T-308/18, EU:T:2019:557), se zrušuje v rozsahu, v němž vyhovuje osmému žalobnímu důvodu uplatněnému v prvním stupni a ruší rozhodnutí Rady (SZBP) 2018/475 ze dne 21. března 2018, kterým se aktualizuje seznam osob, skupin a subjektů, na něž se vztahují články 2, 3 a 4 společného postoje 2001/931/SZBP o uplatnění zvláštních opatření k boji proti terorismu, a kterým se zrušuje rozhodnutí (SZBP) 2017/1426, prováděcí nařízení Rady (EU) 2018/468 ze dne 21. března 2018, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje prováděcí nařízení (EU) 2017/1420, rozhodnutí Rady (SZBP) 2018/1084 ze dne 30. července 2018, kterým se aktualizuje seznam osob, skupin a subjektů, na něž se vztahují články 2, 3 a 4 společného postoje 2001/931/SZBP o uplatnění zvláštních opatření k boji proti terorismu, a kterým se zrušuje rozhodnutí (SZBP) 2018/475, a prováděcí nařízení Rady (EU) 2018/1071 ze dne 30. července 2018, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje prováděcí nařízení (EU) 2018/468, v rozsahu, v němž se uvedené akty týkají Hamásu, včetně Hamas-Izz al-Din al-Qassem.**

2) **Žaloba, kterou Hamás podal ve věci T-308/18, se zamítá.**

3) **Hamás ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie v řízení o tomto kasačním opravném prostředku a v řízení v prvním stupni.**

Podpisy.